

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **K. T.**, zast. Mgr. Bc. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem se sídlem Ověnecká 78/33, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2016, čj. OAM-175/ZA-ZA05-ZA14-R2-2012, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 8. 6. 2017, čj. 43 Az 31/2016-67,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci Mgr. Bc. Filipu Schmidtovi, LL.M., advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **4 114 Kč**, která mu bude proplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 11. 12. 2013 žalovaný žalobci neudělil mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který ji zamítl rozsudkem ze dne 15. 8. 2014, čj. 29 Az 3/2014-65. Tento rozsudek napadl žalobce kasační stížností, o které NSS rozhodl dne 16. 4. 2015 pod čj. 5 Azs 157/2014-54 tak, že zrušil rozsudek krajského soudu i rozhodnutí žalovaného a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný se měl zabývat tím, 1) zda jezídká komunita v Arménii pronásleduje své bývalé členy, 2) zda stát tuto činnost případně účinně potírá, 3) zda státní orgány v Arménii účinně zasahují proti případům domácího násilí a 4) zda zdravotní handicap žalobce lze podřadit pod § 14 či § 14a zákona o azylu.

[2] Žalovaný po doplnění dokazování vydal dne 31. 5. 2016 rozhodnutí, kterým opět neudělil žalobci mezinárodní ochranu. Krajský soud jeho rozhodnutí potvrdil rozsudkem ze dne 8. 6. 2017.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Namítal, že rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný, neboť soud pouze převzal hodnocení žalovaného, aniž provedl vlastní přezkum zpráv o zemi původu stěžovatele.

Soud nesprávně posoudil původce pronásledování v zemi původu stěžovatele a dostupnost účinné ochrany proti domácímu násilí, kterému byla vystavena jeho matka v souvislosti se změnou náboženského vyznání. Dále není zřejmé, z jaké analýzy zdravotní péče soud cituje ve vztahu k dostupnosti lékařské péče v Arménii. Stěžovatel má pouze jednu ledvinu a musí se denně několikrát cévkovat, přitom v Arménii pro něj z finančních důvodů nejsou dostupné potřebné zdravotní pomůcky, neboť ve zdravotnickém sektoru je velmi rozšířená korupce (v tom stěžovatel spatřuje důvod pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu).

[4] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu by zakládala přijatelnost kasační stížnosti, pokud by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé; takovou vadu však NSS neshledal. Krajský soud se dostatečně věnoval zjištění žalovaného i tvrzením stěžovatele, popsal rozhodný skutkový stav a se všemi žalobními námitkami se řádně a srozumitelně vypořádal.

[7] Stěžejním důvodem stěžovatelovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany je pronásledování ze strany jeho otce a jezidské komunity z důvodu, že stěžovatel společně s matkou konvertoval ke křesťanství. Konkrétně však neuvedl nic, co by ve vztahu k jeho osobě bylo možné považovat za pronásledování z důvodu náboženství podle § 12 odst. 1 písm. b) či za důvod pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a a § 14b zákona o azylu. Hrozba domácího násilí není pro stěžovatele azylově relevantní vzhledem k jeho věku a vzhledem ke skutečnosti, že potíže, které by mohly být považovány za domácí násilí, měla spíše stěžovatelova matka, a to před deseti lety. Přesto si správní orgán obstaral dostatečné informace o tom, že otázku domácího násilí v Arménii se tamější vláda snaží řešit a nabízí programy, které by matka stěžovatele (případně společně se stěžovatelem) mohla využít, pokud by byla domácímu násilí opět vystavena.

[8] K otázce humanitárního azylu se NSS vyjádřil např. v rozsudku ze dne 11. 3. 2004, čj. 2 Azs 8/2004-55: tento druh ochrany připadá v úvahu typicky u osob zvláště těžce postižených či nemocných, případně v kombinaci s vysokým věkem, nebo u osob přicházejících z oblastí postižených humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory. Je pravda, že stěžovatelův zdravotní stav je a bude dlouhodobě nepříznivý, nelze jej však považovat za osobu zvláště těžce postiženou (stěžovatel je schopen vykonávat určitý druh práce, aby se uživil, jak vyplývá z jeho tvrzení, která uvedl v řízení před žalovaným). Žalovaný tak nevybočil z mezí a hledisek stanovených zákonem pro udělení humanitárního azylu.

[9] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS tak poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

pokračování

[10] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[11] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] Nejvyšší správní soud dále ustanovenému zástupci přiznal odměnu za zastupování (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Jde o odměnu za jeden úkon právní služby (kasační stížnost) v částce 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu] a náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky), celkem tedy 3 400 Kč. Ustanovený zástupce je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto se částka zvyšuje o tuto daň, celkem tedy na 4 114 Kč. Přiznaná odměna bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu